

Bemærkninger til Forslag til Lov om militær Invalidforsørgelse.

I Overensstemmelse med det af Administrationskommissionen i dens 4. Betænkning, Side 335, udtalte søges ved nærværende Forslag de gældende Regler om Invalidforsørgelse, der findes i Lov Nr. 659 af 22. December 1919, jfr. Lov Nr. 142 af 1. Juli 1927, ændret i Overensstemmelse med de til Grund for den lovpligtige Ulykkesforsikringslovgivning liggende Principper.

Udover de heraf følgende Ændringer i Reglerne om Invalidforsørgelse har man fundet det hensigtsmæssigt at foreslaa forskellige andre Ændringer, hvorom henvises til Bemærkningerne til Forslagets enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Efter Administrationskommissionens Henstilling foreslaas Behandlingen af Invalidforsørgelsessagerne efter de ændrede Regler henlagt til Arbejderforsikrings-Raadet.

Til § 2.

Nærværende Paragraf afviger paa væsentlige Punkter fra den gældende Lovs Bestemmelser.

Man har foreslaaet den Begrænsning af Lovens Omraade, at den kun omfatter indkaldte værnepligtige, derunder saadanne, der som værnepligtige Befalingsmænd og dermed ligestillede bliver i Tjenesten til fortsat Tjeneste.

Ved Loven af 1919 er det herhenhørende Omraade i § 1 fastsat ved Ordene »I Anledning af Udførelsen af deres militære Tjenesteplichter«, ved hvilket Udtryk man ikke har tilsigtet at gøre nogen Ændring i det ved de tidligere Invalidforsørgelseslove fastsatte Omraade, jfr. særlig Lov Nr. 136 af 20. November 1876.

Herefter omfatter Loven af 1919, foruden de indkaldte værnepligtige, ogsaa de faste militære Tjenestemænd (Befalingsmænd og de med disse ligestillede) og de tilsvarende honorarlønnede Personer af Reserven, idet det afgørende er, om vedkommende falder indenfor de ved Lovene om Hærens og Søværnets Ordning fastsatte militære Rammer, jfr. herved Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning og Lov Nr. 345 af s. D. om Søværnets Ordning. Endvidere kommer Loven i Henhold til Lov Nr. 107 af 13. Maj 1911 til Anvendelse paa Grænsegendarmerikorpsets Officerer, Underofficerer og Gendarmarmer.

Det findes imidlertid ikke tilstrækkelig begrundet at lade den særlige Invalidforsørgelseslovgivning komme til Anvendelse paa de militære Tjenestemænd (og GendarmeriTjenestemænd). Disse Tjenestemænd, der omfattes af Ulykkesforsikringsloven og frivillig har valgt deres Livsstilling som andre Tjenestemænd, synes ikke at burde stilles anderledes i Tilfælde af Paadragelse af Invaliditet ved deres Tjeneste end andre Tjenestemænd, der bliver Invalidere ved Udførelsen af deres Tjenestegerning. Under den nugældende Lov har det ført til stødende Resultater, at de militære Tjenestemænd i Tilfælde af Tilskadekomst, der medfører Afskedigelse af Tjenesten, udover den dem efter Tjeneste-